

05.08 – 10.09.2020

Emel Şahinkaya

Vision Art Platform, geçen yıl kaybettiğimiz Türkiye'nin en değerli kadın sanatçılarından Emel Şahinkaya'nın ustalık dönemine ait eserlerinden özel bir seçkiyi 5 Ağustos – 10 Eylül 2020 tarihleri arasında 42 Maslak'ta yer alan sergi mekanında izleyiciyle buluşturmaktan büyük mutluluk duyuyor.

Sanatçının özellikle 1988 – 2008 dönemi yapıtlarına ışık tutan sergi sanatçının aramızdan ayrılışının ardından gerçekleştirilen ilk sergi olma niteliğini taşıyor.

1957 yılında İstanbul'da doğan, 1982 yılında İstanbul Devlet Güzel Sanatlar Akademisi Resim Bölümü, Neşet Günal Atölyesi mezunu usta ressam Emel Şahinkaya, 1996 yılından vefatına dek, Bodrum Gümüşlük'teki atölyesinde çalışmalarına aralıksız olarak devam etmiştir.

Hayatı boyunca resmi varoluşsal bir zorunluluk olarak nitelendiren Emel Şahinkaya'nın tuvali bir yaşam ve bilgi alanı olmuştur. 'Kimdir ressam?' sorusuna 'Resim yapmadan duramayan kimse' cevabını vererek oldukça doğru ve basit bir tanımlama yapmıştır. Emel Şahinkaya için tüm birikimi, gözlemleri, donanımı, duyguları ve soruları resminin gereçleriydi.

35 senelik sanat hayatında resimle meselesini hiç bırakmadan inatla yoğunlaştıran, çeşitlendiren bir ressam olan Emel Şahinkaya her döneminde yapıtların plastiği geliştirmeyi, anlamları derinleştirmeyi sürdürmüştür.

"Emel Şahinkaya-Günsür yaklaşık çeyrek yüzyıldır kendi ustalığına bağlı kalıyor, kendi metier'sinin araç ve imkanlarına. Bunu yapmak (ve söylemek) kolay görünür. Ama sanatlarda son otuz yıl sanatçıyı bunu yapmamak için kışkırtan bir dönemdi: Bir baş dönmesi vardı, herkes kendi bilgilerinin ve yeteneklerinin dışına çıkmaya çağrılıyor, hatta mecbur ediliyordu. Direnenler oldu, bunlardan bazıları kurudu, bazıları da Şahinkaya-Günsür gibi diretti ve başarılı oldu. (...)"

Orhan Koçak

Resimlerinin konusu her daim Bahçeler olan sanatçı, tüm yapıtlarının ardında bir şiir gizlemektedir. İlhamını öncelikle sözcüklerden alan Emel Şahinkaya'nın resimlerinde nesnelere özenle seçilmiş şiir sözcükleri gibidir. Sahnenin arka planında nesnenin kendisinden aşkın şiirsel bir imgelem, kavramsal izlenimler bulunan resimleri sadece biçimle, plastik değil içerikle türetilmiştir.

Bahçelerini bir bekleyiş ve evrenin aşk kapısının en huzurlu formu olarak tasvir eden Şahinkaya için resimlerindeki selviler, bahçeler, kadınlar, köy ve ağaç altları

biçimlerinin ötesinde sözcüklerdir en başta. Çeşitli ağaçların yanı sıra zengin bitki örtüsü ile dolup taşan bu bahçeler birer cennet değil, açık havada kendine sığınmaya çalışan, sanatçının içinde bir doğa kurup yaşattığı korunağıdır. Bahçeler, tüm şiddeti, dehşeti, kırılmalığı, çocukluğı ve coşkusıyla sanatçının iç dünyasına bir davetiyedir. İzleyici yapıtıyla derinden bir bağ kurarken, sanatçının 'dağılan evren, parçalanmış bütünlüğüne', 'şiddet, coşku ve kendinden geçişlerine' ortak olur.

Cemal Süreyya 'dehşet bahçeleri' der onun bahçeleri için; o dehşet, bir yandan sanatçının doğaya karşı duyduğu aşırı coşkudandır.

Korku, dehşet, ışık-zaman, ışık-bütünlük, renk ve haz dolu bu zamansız, mekânsız bahçeler; insanın çocuklukta, doğanın oyun ve deneyim alanı olduğu, doğalla ilişkinin bozulmamış olduğu saf halin mekanıdır Emel Şahinkaya için.

Işığın büyük rol oynadığı resimlerinde sanatçı, gölgeyi güçlendirdiği ölçüde trajik olanı ışıkta aramıştır. Işığı optiğin yasalarına göre değil, ifadenin ve duyguların dışavurumuna katkı sağladığı sürece resmine davet eder. Renkler de bu şekilde yer bulur Şahinkaya'nın tuvallerinde. Formlar, şeyler, ışık birbirine akıyor gibidir. Bedeniyle gören birinin resimleridir bunlar. Bileğinin akışındaki sezgi ile, tüm resme eşit yoğunlukta yayılan boya dokusu, Şahinkaya'nın zeminle kaynaşmış figürlerinin ön plana çıkmasına engel olmayan bir malzeme estetiğine sahiptir.

“ Tuval resmi nedir ki? Bana elimdeki sınırlı malzemeyle -daha azı da yetebilirdi- bomboş görünüşüne rağmen direnen , giderek tahakküm eden beyaz bir alan üzerinde, kazayla karşıma çıkmış bir nesnenin olasılıklarını , koşullarını ,olabilirliklerini denedim. Yeryüzü şekillerini çalıştım filan diyelim. Ressamın her zamanki 'nüfuz etme ' öyküsü, alışkanlığı... Bu tuhaf içli dışlı oluştan ve pek de morfolojik sayılamayacak etüdlere sonra , oraya buraya düşen küçük ışıklar kaldı. Son tuval böyle oluştu. Üzerinde bir kaza sonrası sessizliği var.Ama yıkan değil , kuran bir kaza gibi duruyor. Çok farklı ve birbirinden kopmuş (gibi olan) zamanlarda denenmiş bu konuya, bir anlama yolculuğu olarak aynı mekanda yeniden bakılabilir.’

Bu kısa metni Şebboy sergisi için yazmıştım. Neden her sergi için geçerli olmasın? Diyelim bu kez karşılaştığım bir kavramdı; zaman. Bir beyaz kağıttakini okuma süreci zaman duygusunu çağırıştırıyor , galiba tuvallerdeki ışık gölge vurgusu da zaman mekanla ilgili bir sezise yolaçıyor.Belki de bana öyle geliyordu. Bakmaya doyamadığım doğanın kayıtsızlığına karşı bir çabadır belki hepsi.”

Emel Şahinkaya

10 Eylül 2020 tarihine kadar Maslak 42'de gezilebilen sergiye, Mehmet Ergüven'in Emel Şahinkaya'nın sanat hayatı üzerine kaleme aldığı, 100'ü aşkın eserinin yer aldığı sanatçı kitabı eşlik ediyor.

Detaylı bilgi için lütfen iletişime geçiniz:
info@visionartplatform.co